

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

33. An cum Sacerdos de licentia pœnitentis revelat aliis peccatum, illi alij
teneantur ad Sigillum? Et docetur Doctorem Consiliarum, aut
Confessarium, cui ex licentia pœnitentis peccatum, & persona ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Sigillo Confessionis. Ref. XXXII &c. 439

ante, ne si Sacerdos accusatus fuerit de reuelatione sigilli, detrimentum patiatur.

2. Sed hanc opinionem non approbat Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 5. num. 14. & Fagundez p. 2. lib. 4. cap. 1. num. 23. & alij, quia esset valde periculosum & onerosum penitentibus; deinde in dubio an ea reuelatio fiat, vel non fiat de licentia penitentis, credendum est testimonio Sacerdotis & non penitentis, vt docet Graffius decis. avar. part. 1. lib. 1. cap. 25. num. 16. Henriquez lib. 3. de penit. cap. 19. nu. 10. & alij ergo, &c.

RESOL. XXXII.

In quadam ciuitate huius Regni, Confessarius, cum licentia penitentis in ordine ad consilium petendum, manifestauit cuidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus est, quasturum a se fuit tunc an dictus Confessarius frangeret sigillam confessionis? Ex p. 2. tr. 1. §. 5. & Misc. 1. Ref. 14.

§. 1. **V**icarius illius ciuitatis sententiam affirmatiuam tenebat, adducens Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 4. Sed prater Suarez docet etiam hanc opinionem Pitigianus in 4. sent. tom. 2. disp. 2. §. 2. art. 5. Bonac. de Sacram. disp. 5. §. 6. sect. 5. punct. 3. n. 4. Filiucius in quest. mor. 1. tr. 7. c. 1. §. 1. quest. 4. n. 5. 2. Syluius in addit. ad 3. part. D. Thome. q. 11. a. 2. §. 3. Fernandez in exam. Theol. moral. p. 3. c. 6. §. 6. n. 2. 5. & alij Probatur hæc opinio tribus modis. Primò, ait Pitigianus, & Suarez, Confessarius in hoc casu participat actum clauium, scilicet quoad clauem scientiæ, & supplet defectum ministri, ita vt ex utroque quasi coalescat minister, habens omnia necessaria ad hoc munus. Ergo tenetur ad sigillum.

2. Secundo, asserit Bonacina, & alij, peccata audita in confessione ad quemcumque transeunt, cum obligatione, & onere sigilli confessionis, quia, vt habetur in cap. pastoralis, de decimis, obligatio sequitur rem ipsam, & non personam, sic res pignoratæ transeunt ad quemcumque cum suo onere, quia obligatio rei pignoratæ, prius afficit rem ipsam. Et tandem probatur tertio, quia penitens ea conditione licentiam concedit, vt tamen maneant secretum sub sigillo confessionis.

3. Sed licet hæc opinio si probabilis, probabilior tamen contraria mihi semper visa est; quam mordicus tuerur Valq. in 3. part. tom. 4. q. 93. a. 4. dub. 2. n. 10. Onuphr. opus. de sigillo, sect. 3. §. 9. vnic. dub. 6. fol. mibi 226. §. sequitur primo. Nugnus in addit. ad 3. p. q. 11. n. 1. fol. mibi 347. col. 1. & ex nostra Religione P. Megala in 1. p. lib. 1. c. 16. n. 6. Et ratio est, quia Confessarius iste accipit notitiam peccatorum non ab ipsa confessione, quasi sigillata, sed ab ipso penitente, ac si ipse referret: (quia idem est, si de consensu illius referat Sacerdos;) iam verò non nouit ex confessione penitentis, sed reuelatione facta extra confessionem ab ipso penitente, vt à Sacerdote de consensu illius, quod idem est ac si ipse referret; quod verò ita referretur, nec in confessione, neque ex confessione referretur. Ergo non oritur obligatio sigilli confessionis.

4. Restat modò respondere ad argumenta opposita. Ad primum respondetur ex Megala, quòd licet reuera consilium ordinetur ad clauis: atamen consuleri peritiorum, non est pars clauium, nec pars confessionis, sed tantum instructio est Confessarij, vt possit legitime munus suum exercere. Ergo.

5. Ad secundum respondetur, diuersam esse rationem obligationis in re pignoratæ, & sigillo confessionis: quia obligatio rei pignoratæ, non est obli-

gatio præcepti, sed obligatio quæ fit creditori, vt in eam rem habeat prælationem ad sui solutionem, & ideo obligatio prius afficit rem vnde debet fieri solutio: & quomodocumque transeat ad aliquem, semper transeat cum isto onere. At verò obligatio sigilli, est obligatio præcepti, quod licet feratur de re aliqua faciendâ, vel non faciendâ, tamen non obligat rem ipsam; quia persona est, quæ tenetur operari secundum illud præceptum. Ob id non est accipiendâ ratio obligationis ex ipsa quæ transeat ad alios, sed in ordine ad personam: quare quando quis peccata cognouit ex ipsa confessione, tenetur sigillo, quia tunc temper est respectus in fauorem penitentis. Quando verò innotescent, non à confessione sacramentali, non est aliqua obligatio sigilli. Ergo, &c.

6. Ad tertium respondetur, non esse in potestate penitentis apponere obligationem sigilli, nisi quando obligatio nascitur ex ipsa confessione. Ex his tunc consulit, supradictum Sacerdotem non fregisse sigillum confessionis, sed tantum secretum naturale. De hac tota questione vide Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 3. a. n. 38. vsque ad 50.

RESOL. XXXIII.

An cum Sacerdos de licentia penitentis reuelat aliis peccatum, illi alij teneantur ad sigillum?

Et docetur Doctorem, Confessarium, aut Confessarium, cui ex licentia penitentis peccatum, & persona eiusdemmet penitentis manifestatur obligari sacro Sigillo.

Et in §. ultimo huius Resolutionis euisim explanantur alij septem casus & persona in quibus omnes tenentur ad sigillum. Ex part. 5. tr. 1. 1. Ref. 11.

§. 1. **N**egatiuè respondet Valq. in 3. part. tom. 4. q. 93. ad 4. dub. 2. n. 10. Kellifonius tom. 4. in 3. part. q. 11. art. 3. dub. vnic. Megala in 1. part. lib. 1. cap. 16. num. 6. Valboa de Migrouiejo tom. 2. lect. Salmat. in c. omni vtriusque sexus, de penit. & remiss. n. 67. Maratus in D. Thomam, to. 3. tract. de sacram. Penit. disp. 3. 2. sect. 3. num. 3. & Hurtado de Sacrament. disp. 1. 2. de penit. diff. 3. asserentes eum, cui absque licentia penitentis facta est reuelatio, teneri sigillo confessionis, quia tunc cognitio peccati tantum habet ortum ex confessione sacramentali, quia penitens id tantum dixit in confessione sacramentali. Eum verò cui facta est reuelatio peccati ex licentia penitentis, non teneri sigillo confessionis, sed tantum secreto naturali iustitiæ, quia iste non cognouit peccatum ex confessione sacramentali adhuc remotè & mediatè, sed tantum ex narratione non sacramentali, qua penitens concedens licentiam ad reuelandum peccatum ait siue expressè, siue implicite: Hoc peccatum, quod feci, & tibi confessus sum, me fecisse reuela. Et hanc opinionem tenet etiam Onuphris opus. de sigillo, sect. 3. §. vnic. dub. 6. vbi ita ait. Sequitur primò Confessarium, si illi penitens dederit facultatem, vt petat consilium de peccato confesso, ipse verò adeat aliquem, & ex licentia habita reuelat peccatum simul & personam, non teneri nisi solo secreto naturali ad peccatum reticendum: rationem iam innuimus supra, quia facultas penitentis non solum est vt peccati notitia extendatur ad Confessarium, sed etiam vt præterea tollatur Confessario obligatio sigilli, ita vt inde res relinquatur suæ naturæ, & sicut res ex natura sua nullo addito sacramento solum erat sub secreto naturali, sicut & quod reuelatum est Confessario à Confessario de licentia penitentis relinquatur suæ naturæ, & consequenter sub solo secreto naturali: nam, vt iam constat ex dictis,

Sup. hoc cō-
silio late in
Ref. præteri-
ta.

ex licentia pœnitentis, fit vt materia, quæ antea solum erat materia confessionis, non amplius talis fit, vnde remaneat in sua natura, consequenter solum sub naturali secreto, quare si deinde Confiliarius loquatur de eo, quod habuit à Confessario, vt daret consilium, frangeret solum secretum naturale, non autem sigillum.

2. Sed hæc opinio maximè mihi displicet, quia tales non cognoscunt peccatum, nisi ex vi notitiæ confessionis, in qua fundatur Sacerdos reuelans, ergo peccatum cadit sub sigillo. Tum, quia res semper transit ad alium cum suo proprio onere, tum quia non est credendum pœnitentem dedisse huiusmodi facultatem nisi cum onere sigilli. Vnde Confessarius eo modo reuelans tenetur modum suæ cognitionis explicare, vt alij seruent secretum debitum sacramento Pœnitentiæ. Et ita docet Pitigianus in 4. sent. 2. dist. 21. q. 2. art. 5. Turrian de pœnit. disp. 3. dub. 1. Ochagauia de Sac. tr. 3. de sigillo conf. q. 5. n. 5. Fagundes pr. 2. lib. 6. c. 5. n. 20. Molcoso in sum. r. 7. c. 15. n. 7. Cælestin. in comp. Theol. mor. tract. 1. cap. 17. n. 3. Suarez in 3. p. t. 4. disp. 3. sect. 4. n. 6. Tolet. lib. 3. c. 16. n. 15. Sà ver. Confessor. n. 30. Henriquez lib. 6. c. 20. n. 3. in glossa lit. S. & Præpositus in 3. p. q. 11. de sigillo confessionis, dub. 4. num. 37. Vnde ex his apparet contra Onuphrium, Valquez & Kellisonium, Doctorem, seu Confessarium, cui ex licentia pœnitentis peccatum & persona eiusdem pœnitentis manifestatur obligari sacro sigillo, quia talis Doctor huiusmodi notitiam comparauit ex confessione, nec ei data est facultas respectu aliorum vtendi ea notitia. Assumptum probatur. Pœnitens non aliter crimen aperuit, quam in confessione, & non aliter veniam deici alteri aperiendi, quam in ordine ad hoc sacramentum & vt Doctor suppleat aliquo modo defectum scientiæ Confessarij, & vt Confessarius pœnitentem in hoc sacramento possit dirigere, ergo Doctor censendus est eam notitiam habere ex ipsa confessione, & in ordine ad claus, seu vt Confessarius debet suo munere in hoc sacramento fungatur.

3. Notandum est tamen esse etiam personas alias, quæ ad sigillum confessionis tenentur. Dico primò teneri ad obligationem sigilli Sacerdotem excipientem confessionem. Secundo laicum, qui se gerit tamquam Sacerdotem, Tertio interpretem, qui est instrumentum pœnitentis, & qui proximè concurrat ad explanationem peccatorum. Quarto eum, qui inculpate audiuit alterius confessionem, & multo magis eum, qui sua culpa audiuit, vt qui se fortitè ingessit ad audiendum. Quinto eum, qui peccatum audiuit ex Confessario absque licentia pœnitentis. Sexto eum, qui alterius rudis confessionem describit, vt si pœnitens petat ab aliquo peccata sua describi, vt ea melius possit in confessione recensere, quia hoc modo inchoatur confessio. Septimò Superiorem, cui vel ante, vel post confessionem explicatur casus reseruatus pro autoritate eum absoluedi. Et hæc omnia docet Ioannes Præpositus in 3. p. D. Thome. q. 11. de sigillo confessionis, dub. 4. a n. 32. vsque ad n. 35. Sed de aliquibus personis ex supradictis in particulari inquirendum esse puto. Quæro igitur:

RESOL. XXXIV.

An si pœnitens confiteatur cum laico existimans posse in absentia Sacerdotis absolui, teneatur laicus celare peccata audita sub Sigillo? Ex part. 10. tr. 1. Ref. 13.

Super hoc in Ref. præterita §. vic. cursum in v. secundo laicum & in Ref. seq.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docet Petrus de Ochagauia de Sac. tr. 3. de sigillo quest. 2. num. 6. vbi sic ait: Quod si laicus confiteatur laico ex deuotione, quamuis vera censeatur, propter igno-

rantiam, confessio, non tenetur audiens serrare sigillum confessionis, quia neque est Sacerdos, neque talis existimatur, ignorantia enim iuris non sufficit ad obligandum ad secretum sigilli, sicuti ignorantia facti, quare ille laicus poterit in aliquo calu reuelare peccatum, quod non posset Sacerdos Confessarius Ita ille, & post illum Tanner. Tom. 4. disp. 5. q. 9. num. 6. num. 139.

2. Verùm ego adhæreo contrariæ sententiæ, quam docet doctus Hurtado de Sacram. disp. 12. art. 3. vbi ita asserit: Si pœnitens confiteatur laico, existimans eum posse in absentia Sacerdotis Confessarij absolui, tunc laicus ille tenetur sigillo confessionis, (non minus quam qui se finxit Confessarium) quia tunc cognouit peccatum ex confessione intentionaliter sacramentali. Sic doctissimus Hurtado. Cui etiam addendus ex eadem Illustrissima Religione Societatis Iesu Ioannes Præpositus in 3. p. q. 11. de sigillo, dub. 2. n. 22. vbi sic asserit. Si quis confiteatur non Sacerdoti etiam laico, bona fide putans esse Sacerdotem, inducitur sigilli obligatio, quamuis enim talis confessio à parte rei non sit sacramentalis, prædictis tamen æstimatione putatur talis à pœnitente, cum error circa ministrum non sit formalis, & circa conditionem ministrum, sed solum materialis, & facti, qui error non debet tollere obligationem sigilli, & nocere pœnitenti bona fide procedenti. Hæc ille, nec aliter sentendum puto.

RESOL. XXXV.

An laicus, si ex necessitate audiat alicuius confessionem, teneatur ad Sigillum?

Idem à fortiori dicendum est de laico, cuius pœnitens voluit simul cum Sacerdote audire confessionem ad maius erubescentiæ meritum.

Et notatur, quod in supradicto casu, etiam si laicum non teneatur ad sigillum confessionis, tenetur tamen maximo secreto naturali, neque pro aliqua causa debet illud infringere, etiam adhibito iuramento, & potius tenetur mortem subire, quam secretum illud naturale aliquo modo violare.

Sequitur etiam huiusmodi laicum assumptum à pœnitente loco Sacerdotis, etiam si audiat delictum aliquod ex confessione illius non posse tamen à iudice compelli ad illud iudicialiter manifestandum, neque in eo iudicem posse fundare inquisitionem aliquam. Ex part. 5. tr. 1. Ref. 14.

§. 1. **N**egatiuam sententiam tenent communiter recentiores, Pitigianus in 4. sent. 2. dist. 21. quest. 2. art. 3. Hurtado de Sacram. disp. 12. de pœnitent. disp. 3. Valquez in 3. part. tom. 4. quest. 93. art. 4. dub. 2. Suarez disp. 33. sect. 2. Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 1. num. 4. Henriquez lib. 3. de pœnitent. cap. 19. num. 8. Toletus lib. 3. cap. 16. num. 5. Sotus in 4. disp. 18. quest. 4. art. 7. & alij. Et ratio est, quia talis laicus non cognouit peccatum ex confessione sacramentali adhuc intentionaliter, quia non fuit facta vero iudici. Et à fortiori idem dicendum est cum Maldero tract. de sigillo. c. 13. de eo laico, quem pœnitens voluit simul cum Sacerdote audire confessionem ad maius erubescentiæ meritum, non enim tenetur ad sacrum sigillum sacramenti Confessionis, ac

2. Sed his non obstantibus Fagundes præter. 1. lib. 6. cap. 6. numer. 5. ex Graffio, Vivaldo, Adriano, Paludano, Nauarro & aliis, docet in tali casu laicum teneri ad sigillum confessionis, quia simul ac confessio fit in forma sacramentali, & ad modum sacramentalis confessionis adnexam habet obligationem sigilli: nam sigillum introductum fuit & in